

Skomakaren

Adolf Johansson

1935

Han satt på en rankig trefotapall
en mäktig lärd filosof,
att pligga skor var hans kall.
Han, som fötts till världsfilosof,
Han visste hur världen kom till
och utläste stjärnornas gång.
Läste om tyfus och lungsotsbacill
och tolkade vindarnas sång.

En diktareande på trefotapall
som slet för sitt fattiga liv
och drömde frälsning från sin pall
och log emot småglin och viv.
Han nynnade sånger av självfabrikat
och blicken var "glödlig" och blå
och ljungade "frihet" för prol'tariat.
Och riste med hårmanen grå.

Hans tänkarepanna lades i veck
som blevo ärrdjupa sår
skurna i blodskamp, bland sylar och bäck.
"Äreminnen" - från kampfyllda år.

Åren och svälten, tyngde som bly.
Han böjdes dock ej, han bröts
och hårmanen föll som stormpiskad sky
och ljungande eldsblicken slöts.
En viskning, hördes i natten: "Svär!
att bli vad du föddes till.
Bliv fri, du, son av mig Proletär
bliv stark! - Du är vad du vill." -

Så somnade in, en lumpproletär
som ej blev förstådd av sin klass.
En livsfilosof. - En kampkaraktär
låg slocknad i kamp för sin klass,
Men ännu i döden en hälsning, bar
hans ljungande, slocknande blick:
"Förenens!" - God natt! Det var min far
som ned i tystnaden gick.

Det Anarkistiska Biblioteket

Adolf Johansson
Skomakaren
1935

Tidningen Brand #12 1935

www.anarkistiskabiblioteket.se